

ben mondja el II. Lajos király holttestének megtalálását. A levél Győrben kelt 1226. október 18-én. Nyomtatásban kiadva: G. Pray: Annales regum Hungariae. Bécs, 1770. Pars V. 120—127. l. — 3. Margalits Ede: Horvát történelmi repertorium. Budapest, 1902. I. kötet, 89. l. 233. tétel: Mathkovics Péter: Két konstantinápolyi császári követség — Ryma Károly 1571. évi és Ungnad Dávid 1572. évi utazása. — 4. Papp László: A mohácsi csatahely kutatása. Janus Pannonius Múzeum Évkönyve, 1860. 169. l. — 5. Sacher-Masoch: Ungarns Untergang und Maria von Österreich. Leipzig, 1862. 162. l. — 6. Ortway Tivadar: Mária, II. Lajos magyar király neje. Budapest, 1914. 186. és 430. l. — 7. Fogel József: II. Lajos udvartartása 1516—1526. Budapest, 1917. 54—56. l. — 8. Kempelen Béla: Magyar nemes családok V. kötet (1913) 122. l. — Nagy Iván: Magyarország családjai V. kötet (1859) 153. l. — 9. Scitovszky-levéltár. Cat. H. No. 4978/1857. — Magát az oklevelet AEV. No. 1160/2. jelzet alatt őrzi a levéltár. — 9. Kumorovitz Lajos szíves közlése, amelyet ezúttal is megköszönök.

BENEY ZSUZSA VERSEI

SÍRFELIRAT

*Odafent csillag az égen
idelent örökre árva maradsz.
Tested szétszórta a tenger,
felitta a lelked a nap.
A csontom, a testem, a lelkem,
az életem élete vagy.*

SE NAP...

*Se nap, se éj
nem olvasztja le többé
a lakatot. —
Se tél, se nyár
nem szökkeneti virágba
az elfagyott magot. —*

SIRATÓ

*A rózsának, mely veled ébredt,
hamuvá hült hó parazsa.
A kristály tó, ahonnét ideszálltál
tavaszi sár-pocsolya.
Ég s föld közt leng cernagyökéren
életed pillanata.*

*Se föld, se ég
nem szüli meg helyetted
holt gyermeked. —
Isten, ember
nem tőri le a sorsról
a ráütött, arany pecséteket.*

SZERELLEM

*Szárnycipőjét az Isten néked, téged
nékem adott.
A tenger, amely csontjaimat őrlí
befogadott.
Sorsod a csillagok lengő egében
megméretett.
Könnyű vagy. Vedd el súlynak, ha ítélnek,
életemet.*

KESERVES

*Jajgat valahol egy láthatatlan erdő
ott születted, te szegény.
Szikláról égre verődik, kilobban a tajték
hiába védtelek én!
Kis testtelen lélek, vergődsz világunk
vas kelyheiben,
fénytelen szállal fojtásig befontad
elporló éveimet.*